

Čís. 80.

**Nařízení vlády republiky československé
ze dne 19. února 1919,**

jímž se doplňuje nařízení o přiročí.

Podle zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307, se nařizuje:

Nařízení o přiročí pro soukromoprávní pohledávky ze dne 28. prosince 1918, č. 3 sb. z. a ň. z roku 1919 se takto doplňuje:

Článek I.

§ 4a.

Osobám a podnikům, jež mají přímo nebo nepřímou nárok za dodávky nebo plnění k válečným účelům proti státu nebo jeho dodavatelům a prokáží, že zaplacení prozatím dosíci nemohou za ně, že však také nejsou s to, aby podle svých jiných výdělků a platebních prostředků zapravily pohledávky dále označené, může povoleno býti soudcovské přiročí dle §§ 1 a 2 uvedeného nařízení pro soukromoprávní pohledávky vzniklé před 28. říjnem 1918 kromě pohledávek směnečných a šekových, ze služebních smluv a pohledávek v § 3, č. 3 až 9, jmenovaných.

Článek II.

Odst. 4, § 5 zní:

Přípustno jest, odložití exekuci i pro pohledávky ze směnek a šeků. Kromě toho může i v případech § 4 a 4a) povolen býti odklad exekuce pro pohledávky, pro něž dle těchto ustanovení může povoleno býti přiročí.

Článek III.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Zahradník v. r.	Prášek v. r.
Dr. Soukup v. r.	Dr. Winter v. r.
Stříbrný v. r.	Dr. Stránský v. r.
Dr. Rašín v. r.	Habrman v. r.
Staněk v. r.	Klofáč v. r.

Dr. Hruban v. r.

Čís. 81.

**Nařízení vlády republiky československé
ze dne 19. února 1919,**

jímž mění se nařízení ministerstva orby ve shodě s úřadem pro vyživování obyvatelstva ze dne 1. července 1918, z. ř. č. 245, o obchodu osivem.

Na základě § 4 nařízení veškerého ministerstva ze dne 26. května 1917, z. ř. č. 235 (změněného a doplněného nařízením ze dne 17. června 1918, z. ř. č. 216), a zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. č. 307, nařizuje se:

Článek I.

§ 7 ministerského nařízení ze dne 1. července 1918, z. ř. č. 245, o obchodu osivem se zrušuje a §§ 4, 8, 11 a 12 nahraží se těmito předpisy:

§ 4.

Uznání osivo za původní, příslušna jest uznávací komise, u které se zušlechťovatel přihlásil o přehledku kultur na polích. Komise tato stanoví zároveň v každém jednotlivém případě v mezích § 5 přípustnou přírážku.

Rozprodej uznaného původního osiva původním zušlechťovatelem z volné ruky není nadále přípustným, nýbrž platí v ohledu rozprodeje pozměněný § 8.

§ 8.

Uznané osivo skupin v § 2 pod a), b) a c) označených může držitel prodati jen Státním obilním ústavem v Praze nebo mimo Čechy příslušným Zemským obilním ústavem kupcům jemu ústavem tím označeným; při tom předložiti má průkaz o provedeném uznání (§ 3).

Každý zušlechťovatel, který má dle původního ministerského nařízení ze dne 1. července 1918, z. ř. č. 245, pro jaro 1919, uznaná původní osiva, jichž zcizení z volné ruky neoznámil podle předpisu zrušeného § 7 cit. nařízení do dne vyhlášení tohoto nařízení, povinen jest oznámiti je k prodeji Státnímu obilnímu ústavu v Praze nebo mimo Čechy příslušnému Zemskému obilnímu ústavu.

Che-li původní zušlechťovatel, aby příslušný Obilní ústav prodal jeho původní osiva po vyhlášení tohoto nařízení uznaná určitým zemědělcům, nechť udá přesné adresy těchto navrhovaných kupců, množství, druh a odrůdy jimi objednávaných původních osiv nejdéle do 10 dnů po obdržení uznávacího listu příslušnému Obilnímu ústavu, který provede přídel, nebude-li závad.

§ 11.

Kupec uznaného osiva (§ 2 a), b), c)) má dáti příslušnému Obilnímu ústavu písemné prohlášení, kterým se zavazuje, že z osiva vlastní sklizně k pěstění jemu ponechaného odvede stejné množství, rovnající se koupenému. Této povinnosti jest kupec sprostěn, pokud přikupem uznaného osiva doplňuje se pouze dávka dotyčnému hospodářství příslušející.

§ 12.

Výměna osiva mezi samozásobiteli (osiva vlastní sklizně) jest povolena v jedné a téže obci se svolením obecního starosty, mezi různými obcemi téhož politického okresu se svolením politického okresního úřadu a mezi obcemi různých politických okresů nebo zemí se svolením zemské politické správy, pokud se týče zemských politických správ.

Při takovéto výměně může býti ujednán za lepší zboží doplatek až do K 10.— u pšenice nebo špaldy, žita a ječmene, a až do K 5.— při ostatních druzích obilí za 100 kg bez újmy vyrovnání v rozdílu platných přejímacích cen u různých druhů obilí.

Článek II.

Nařízení toto nabývá ihned účinnosti.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Stránský v. r.	Klofáč v. r.
Staněk v. r.	Dr. Zahradník v. r.
Prášek v. r.	Dr. Soukup v. r.
Dr. Rašín v. r.	Habrman v. r.
Dr. Hruban v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Winter v. r.	

Čís. 82.

Nařízení vlády republiky československé ze dne 19. února 1919

o úpravě zpracování lněných přízí, lněného zboží
a obchodu jimi.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917,
z. ř. č. 307, se nařizuje:

§ 1.

Každý, komu přidělen bude vyřezaný len, musí nabídnouti zhotovené příze s udáním množství, jakosti a čísel Československé textilní komisi v Praze, která během 28 dnů rozhodne o jejím přijetí a udělí případné dispoice. Převzetí stane se za přejímací ceny, jichž výše upravena jest té které doby platným nařízením.

§ 2.

Rozdělení vyrobené příze na tkalcovny provede se dle stanovených klíčů. Československá textilní komise jest zároveň oprávněna určit druhy zboží, jež se mají vyrobiti, přihlížeje zejména ku povšechné potřebě

§ 3.

Následující druhy látek zakazují se vyráběti ze lněné příze: Látky na slamníky, pytle a plachty (kordinely, salonní segle, tuženky, elastické plátno), látky žiněnkové, kobercové, podvlaky nábytkové, plátno knihářské, látky pro sedadla ve vozích drah, látky pro brašnáře, látky zástěrové, běhouny a látky na balení. Výjimky z tohoto ustanovení povoluje Československá textilní komise, z jejíhož rozhodnutí lze se odvolati k ministerstvu průmyslu, obchodu a živností, kteréž rozhodne s konečnou platností.

§ 4.

Tkalcovny jsou povinny zboží z přidělené příze nabídnouti Československé textilní komisi a připojiti vzorky a udati množství a místo skladu.

Československá textilní komise jest povinna se zbožím do 28 dnů disponovati, jinak může zbožím po uplynutí lhůty výrobce volně nakládati.

§ 5.

Nitě k šití lněné nebo pololněné buďtež nabídnuty Československé textilní komisi.

§ 6.

Aby bylo zabezpečeno zachování ustanovení tohoto nařízení, může Československá textilní komise ustanoviti dozorčí orgány, kterým lze kdykoliv vstoupiti do všech závodů nařízením dotčených, a kterým buď dovoleno, žádají-li toho, nahlédnouti do příslušných knih a záznamů.

§ 7.

Přestupky tohoto nařízení a každé spolupůsobení při zmau povinností v tomto nařízení stanovených trestají, pokud nepodléhají přísnějšímu trestnímu ustanovení, politické úřady první instance peněžitými pokutami až do 5000 korun nebo vězením až do tří měsíců.

§ 8.

Tímto nařízením pozbývá platnosti nařízení ministerstva obchodu ze dne 8. května 1917, z. ř. č. 205.

§ 9.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Zahradník v. r.	Prášek v. r.
Dr. Soukup v. r.	Dr. Winter v. r.
Stříbrný v. r.	Dr. Stránský v. r.
Dr. Rašín v. r.	Habrman v. r.
Staněk v. r.	Klofáč v. r.
Dr. Hruban v. r.	

Čís. 83.

Nařízení vlády republiky československé ze dne 19. února 1919,

jímž se zakazuje vývoz semene řepy cukrovky,
polocukrovky a řepy krmné všeho druhu.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917,
z. ř. č. 307, se nařizuje:

§ 1.

Vývoz semene řepy cukrovky, polocukrovky a řepy krmné všeho druhu z oblasti československého státu se zakazuje.

§ 2.

Před počátkem platnosti tohoto nařízení uzavřené kupní, prodejní a dodávkové smlouvy na vývoz do ciziny se zrušují.